

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 14.07.1995
KOM(95) 335 slutlig

95/0182 (COD)

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG)
om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för
gemenskapen

(framlagt av kommissionen)

EXPLANATORY MEMORANDUM

1. This proposal for the amendment of Council Regulation (EEC) No 2913/92 establishing the Community Customs Code comes two and a half years after the publication of that act. It is based on the experience gathered since application of that Regulation began on 1 January last year (or 1 January 1993 in the case of the export procedure).

Besides the incorporation into Community customs law of certain results of the Uruguay Round (binding information on origin), this proposal contains adjustments to new political dictates, simplification measures and amendments aimed at making the application of customs rules more effective. It proposes the adjustment of certain rules underpinning the collection of duties to the true purpose of the system of customs protection and the filling of a number of gaps detected in the Customs Code since its adoption.

On the basis of Articles 28, 100a and 113 of the EC Treaty, adoption of this proposal falls under the joint decision-making procedure. It updates the first codification of Community law and answers the following needs:

2. Point 1

The proposed amendments are aimed at updating the definition of the Community customs territory, particularly in the light of the Finnish government's declaration of 8 December 1994 concerning the Åland islands.

3. Points 2(a), 3 and 17

The amendments take account of the fact that the basic rules on binding information (Article 12) no longer concern only tariff information, but information on the origin of goods too. The proposed wording of Article 12 reflects the broadening of the scope of these provisions, without altering the rules currently applicable to binding tariff information.

4. Points 2(b) and 9

Via the reference to Article 23 - subparagraphs 2(f), (g) and (h) of which concern products of fishing and the seabed - the first indent of Article 4(7), which defines "Community goods", in certain cases confers Community status on goods wholly obtained outside Community customs territory. This is an exception to the principle whereby goods obtained outside Community customs territory have to be released for free circulation to gain entry to the Community economy. This automatic incorporation into the Community economy is in line with the intentions of Community legislators.

However, in the case of Article 23(2)(c) (live animals born and raised in the Community), automatic incorporation would be an undesired side-effect in the case of an animal born under suspensive arrangements. The young animal could acquire Community status only by entry for release for free circulation (as could its dam which had been placed under the external transit, customs warehousing, temporary admission or inward processing procedures). The present wording of the first indent of Article 4(7) precludes this, hence the proposal to add the restriction.

In the interests of clarity, the amendment in point 9 of the proposal (Article 87a) stipulates that such goods remain subject to the suspensive arrangements.

5. Points 2(c), 5 and 12

See the relevant recital of the proposed regulation.

6. Point 4

For the purposes of calculating the value of the ecu in a national currency, the new Article 18 breaks with the present single system for all customs legislation, instead distinguishing between the application of the customs tariff (paragraph 1) and that of other customs legislation (paragraph 2). The present system based on the annual adjustment of the value of the ecu in national currencies is retained only for non-tariff purposes and simplified by the deletion of the safeguard clause (the current Article 18(2)). In the case of the tariff (the proposed paragraph 1), however, keeping the system of the annual rate would lead to the diversion of considerable volumes of trade.

In order to maintain a single conversion system for all tariff-related purposes (agricultural and non-agricultural products alike), the Commission is proposing - rather than the application of the agricultural conversion rate to that part of the tariff dealing with agriculture - the application of the ecu (budget) rate in all tariff cases by means of a conversion rate fixed on a monthly basis and coupled with a safeguard mechanism (the second subparagraph of paragraph 1).

The proposed paragraph 3 has been designed to provide an overall solution to rounding off sums obtained by the conversion of the ecu into national currencies and the stabilization of such sums in the event of rates changing. This solution will permit the abolition of the sectoral rules governing customs value and duty reliefs (see Article 179(2) of the Code implementing provisions and Article 118 of the proposal for a Council Regulation on reliefs - COM(94) 232 final).

7. Point 6

This updates the reference to the GATT Agreements that came out of the Uruguay Round.

8. Points 8 and 20

See Article 66 deals only with the most common case of invalidation of a customs declaration, but there are others (e.g. Article 250(2) of the implementing provisions). Invalidation should always lead to the extinction of the customs debt. The reference to Article 66 should therefore be deleted.

9. Point 7

The proposed amendment extends the facilities provided for in Article 42, after presentation to customs, to goods that have moved under a transit procedure.

10. Points 10 and 14

See the recital of the proposed Regulation.

11. Point 11

Article 112(3) concerns type D customs warehouses. It has become apparent that Article 25 of Regulation (EEC) No 2503/88 on customs warehouses¹ was incompletely incorporated into the Code in 1992. In its present form, Article 112(3) of the Code goes too far, accepting as it does the application, on release for free circulation, of the rates of duty applicable **when goods are placed under the procedure**, thus enabling goods to escape, for example, anti-dumping duties imposed after goods have been placed under the procedure. Conversely, no provision has been made for the declarant to request the application of the rules of assessment relating to the goods **at the time of release for free circulation**. The new paragraph 3 reintroduces these rules into Community customs legislation.

12. Point 13

Article 128 on the inward processing procedure - drawback system - is amended to accord goods in the unaltered state the same treatment under the drawback system as they would enjoy under the suspension system.

13. Point 15

The amendment would make it possible to provide in the implementing provisions for any simplification of formalities that may be deemed necessary (e.g. transshipment in a free zone).

14. Points 16, 18 and 19

These amendments are aimed at improving both the consistency of the system for collecting import or export duties and the efficiency of its working.

(a) Article 212a

The provisions on customs relief are designed to derogate from the protective system of the customs tariff of the European Communities in specific situations where non-Community goods are imported into the Community. The granting of favourable treatment may sometimes be linked to specific conditions applicable whenever a customs debt is incurred, but should not depend on how that debt is incurred, be it by release for free circulation (Article 201) or by an irregularity (Articles 202 to 205). The same principle should apply to the incurrance of a customs debt on exportation (Articles 209 to 211).

The Customs Code and the implementing provisions do not deal clearly with this issue.

Where, for example, the driver of a removal lorry entering the Community under the TIR arrangements fails to present the goods to customs, unloading the lorry instead, it would seem fair, in spite of the irregularity committed under Article 203, to accord the relief for the removal goods, provided all other conditions have been satisfied.

A fine, for instance, may be a suitable punishment for the irregularity.

(b) Article 220(1), second subparagraph

In its present form, Article 220(1) makes the subsequent entry in the accounts of customs duties dependent on, among other things, the ability of customs to determine the amount legally due.

Achieving the requisite certainty can often take longer than the period laid down in Article 221(3), especially if post-clearance checks involve enquiries in several Member States and/or non-member countries with the Community coordinating the various activities. There are cases where what has happened is clear. The time taken up by legal discussions at various levels can, however, mean that the action taken against irregularities overruns the three-year limit and comes to nothing. This is not really acceptable from the standpoint of a policy to combat irregularities. Even though action may continue in the event of an act giving rise to criminal court proceedings, the differences between the periods laid down in the national statutes of limitations (see second sentence of Article 221(3)) make it difficult to deal homogeneously with cases at Community level.

The proposed amendment to Article 220(1) is aimed at clarifying the legal basis for customs administrations so that duties may be entered into the accounts before the exact amount legally due can be determined with full certainty. This will make the uniform application of Community legislation more efficient.

In order to avoid undue prejudice to the declarants' legal position, provision will have to be made to ensure that communication of the amount legally due - which naturally remains open to appeal under Article 243 - does not automatically entail immediate payment of that sum (see (c) below).

- (c) The proposed Article 222(2) reworks the current provision, amending it in two ways.

Firstly, it completes the measure described in (b) above by including the case of subsequent entry in the accounts among the conditions that may lead to suspension of the debtor's obligation to pay duty.

Secondly, the reference to Article 237 is replaced, in the second indent, by one to Article 236. It makes no sense to cite Article 237 in this context because there is no question of remission here. The second subparagraph of Article 236(1) concerning remission does, however, tie in with the proposed Article 222(2). The number 237 should therefore be replaced by 236.

15. Point 21

With regard to the twenty-sixth indent of Article 251(1), see the penultimate recital of the proposal for a Regulation.

16. Article 2

See the recital of the proposed Regulation.

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG)
om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för
gemenskapen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 28,
100a och 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾ och

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 189b i fördraget.

I rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för
gemenskapen,⁽³⁾ ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, föreskrivs
att gemenskapens tullområde bl.a. skall omfatta ögruppen Åland, under förutsättning att en
förklaring görs i enlighet med artikel 227.5 i fördraget. Denna text bör förtydligas eftersom detta
villkor har uppfyllts och eftersom ögruppen i fråga utgör en integrerad del av Finland.

I interimsavtalet om handel och tullunion mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och San
Marino⁽⁴⁾ av den 27 november 1992 fastställs de områden inom vilka detta avtal skall tillämpas.
Det är därför uteslutet att territoriet San Marino skall anses utgöra en del av gemenskapens
tullområde.

Enligt avtalet från Uruguayrundan skall jordbruksavgifterna avskaffas.

Det är lämpligt att säkerställa att de varor som framställs av icke-gemenskapsvaror och som
hänförs till ett suspensivt arrangemang inte förs in i gemenskapens ekonomiska område utan att
importtullar betalas, inte ens om de erhållit status som gemenskapsvaror. Det är därför lämpligt
att göra en anpassning av begreppet gemenskapsvaror. Dessa varor bör dessutom omfattas av
samma suspensiva arrangemang som de varor ur vilka de framställts.

Avtalet efter Uruguayrundan beträffande ursprungsregler föreskriver att de avtalsslutande parterna
skall utfärda bedömningar av varornas ursprung till varje person som har ett berättigat intresse.

(1) EGT nr

(2) EGT nr

(3) EGT nr L 302, 19.10.1992, s.1.

(4) EGT nr L 359, 9.12.1992, s.14.

Vissa varor är underkastade importtullar fastställda i ecu. Beloppen i ecu för dessa tullar bör omvandlas till nationell valuta så snart som möjligt för att undvika en omläggning av handeln.

I de övriga fall där tullagstiftningen har fastställt belopp i ecu har en viss flexibilitet visat sig vara nödvändig för omvandlingen av dessa belopp till nationell valuta.

De ekonomiska aktörerna bör, för att kunna förbereda tullformaliteter, kunna undersöka varorna inte endast i samband med den direkta importen utan också när ett externt transiteringsförfarande avslutas.

Genom rådets beslut 1993/329/EEG av den 15 mars 1993 om slutandet av ett avtal om temporär import och genom godtagandet av bilagorna till detta⁽⁵⁾ godkände Europeiska gemenskapen konventionen om temporär import som förhandlats fram av Tullsamarbetsrådet och som slöts i Istanbul den 26 juni 1990. Användningen av ATA-carnet är hädanefter också möjlig med stöd av denna konvention.

Det är lämpligt att inom ramen för systemet med aktiv förädling - restitutionssystemet - i vissa fall utsträcka möjligheten till restitution till varor i oförändrat skick. Om restitution av importtullarna har beviljats inom ramen för restitutionssystemet bör utan särskilt tillstånd en senare övergång till fri omsättning inte desto mindre vara möjlig i likhet med vad som gäller inom ramen för suspensionssystemet.

Underrättelse om återexport av varor som tidigare importerats till gemenskapens tullområde synes inte alltid vara nödvändig.

Om gemenskapslagstiftningen föreskriver befrielse från import- eller exporttullar bör denna befrielse kunna tillämpas i samtliga fall, utan hänsyn till de villkor som gäller då skulden uppstår. Om i en sådan situation reglerna för tullförandet inte har uppfyllts kan tillämpning av den vanliga tullen inte anses vara en lämplig sanktion.

Eftersom det belopp som skulden lagligen uppgår till i vissa fall ännu inte exakt kan beräknas innebär preskriptionstiden 3 år en risk för att ett uppbördsförfarande efter tulldeklareringen misslyckas. I ett sådant fall bör bokföring av det troliga skuldbeloppet utföras i tid.

Det är lämpligt att tydligare fastställa de fall där gäldenären kan få uppskov med förpliktelsen att betala tullarna.

En tullskuld bör upphöra varje gång som en tulldeklaration ogiltigförklaras. Dessa fall begränsas inte till dem som föreskrivs i artikel 66 i gemenskapens tullkodex.

Artikel 3.3 b i rådets förordning (EEG) nr 2726/90 av den 17 september 1990 om gemenskapstransitering⁽⁶⁾ skall upphöra att gälla från den 1 januari 1996.

⁽⁵⁾ EGT nr L 130, 27.5.1993, s.1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 262, 26.9.1990, s.1.

En del av bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 3925/91 av den 19 december 1991 om avskaffande av kontroller och formaliteter för handbagage och incheckat bagage tillhörande personer som flyger inom gemenskapen samt för bagage som tillhör personer som reser sjöledes inom gemenskapen,⁽⁷⁾ har införts i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽⁸⁾ Eftersom dessa bestämmelser i förordning nr 3925/91 överensstämmer med bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna till tullkodexen bör de utgå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2913/92 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ändras på följande sätt:

- femte strecksatsen skall ersättas med följande:

"Frankrikes territorium, med undantag av deutomeuropeiska territorierna, Saint Pierre och Miquelon och Mayotte".

- trettonde strecksatsen skall ersättas med följande:

"Finlands territorium".

b) Punkt 2 skall ersättas med följande:

"2. Furstendömet Monaco skall med beaktande av den konvention som är tillämplig på det också anses utgöra en del av gemenskapens tullområde sådant som det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (EGT den 27 september 1963, s. 8679) trots att det är beläget utanför Frankrikes territorium."

2. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 skall den sista meningen ersättas med följande:

".... Denna term omfattar bl.a. bindande upplysningar enligt artikel 12,"

⁽⁷⁾ EGT nr L 374, 31.12.1991, s.4.

⁽⁸⁾ EGT nr L 253, 11.10.1992, s.1.

b) I punkt 7 skall första strecksatsen ersättas med följande:

"varor som i sin helhet framställts inom gemenskapens tullområde enligt villkoren i artikel 23 och inte innehåller varor som importerats från länder eller territorier som inte utgör en del av gemenskapens tullområde, såvida det inte rör sig om varor som framställts från varor som hänförs till ett suspensivt tullarrangemang."

c) I punkt 10 andra strecksatsen skall orden "jordbruksavgifter och andra" utgå.

d) I punkt 11 andra strecksatsen skall orden "jordbruksavgifter och andra" utgå.

3. Artikel 12 skall ersättas med följande:

"Artikel 12

1. Tullmyndigheterna skall på skriftlig begäran utfärda bindande tulltaxeupplysningar eller upplysningar om ursprung och därvid handla i överensstämmelse med kommittéförfarandet.
2. Bindande tulltaxeupplysningar eller upplysningar om ursprung skall vara bindande för tullmyndigheterna gentemot innehavaren endast beträffande en varas klassificering enligt tulltaxan eller beträffande bestämningen av en varas ursprung.

Bindande tulltaxeupplysningar eller upplysningar om varans ursprung skall vara bindande för tullmyndigheterna endast beträffande de varor för vilka tullformaliteterna för ursprungsbestämning enligt artikel 22 b och 27 fullgörs efter den dag då dessa myndigheter har lämnat sådana besked.

3. Den som erhållit dessa upplysningar skall styrka att det på alla punkter föreligger överensstämmelse
 - i tulltaxehänseende: mellan de deklarerade varorna och de som omnämns i upplysningarna
 - i ursprungshänseende: mellan å ena sidan de berörda varorna och de omständigheter som fastställer erhållande av ursprungsstatus, och å andra sidan de varor och de omständigheter som beskrivs i upplysningarna.
4. Bindande upplysningar skall gälla i sex år från och med den dag då de utfärdades när det gäller tulltaxeupplysningar och i tre år när det gäller ursprungsupplysningar. Utan hinder av artikel 8 skall de upphävas om de grundas på oriktiga eller ofullständiga uppgifter från sökanden.
5. Bindande upplysningar skall upphöra att gälla i följande fall:
 - A. Tulltaxeupplysningars skall upphöra att gälla:
 - a) när en förordning har antagits och upplysningarna inte längre överensstämmer med det som därmed fastställts.

- b) när de inte längre är förenliga med tolkningen av en av de nomenklaturer som avses i artikel 20.6
- på gemenskapsnivå, på grund av ändringar i de förklarande anmärkningarna till kombinerade nomenklaturen eller på grund av en dom från Europeiska gemenskapernas domstol,
 - på internationell nivå, på grund av ett klassificeringsuttalande eller en ändring i de förklarande anmärkningarna till nomenklaturen till systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som antagits av Tullsamarbetsrådet.
- c) när de återkallas eller ändras enligt artikel 9 och under förutsättning att denna återkallelse eller ändring delges innehavaren.

I de fall som avses i a) och b) skall den dag då den bindande upplysningarna upphör att gälla vara dagen för offentliggörandet av dessa åtgärder eller, i fråga om internationella åtgärder, den dag då kommissionen offentliggör ett meddelande i Europeiska gemenskapernas officiella tidnings serie C.

B. Ursprungsupplysningar skall upphöra att gälla:

- a) när en förordning har antagits eller ett avtal slutits av gemenskapen och upplysningarna inte längre överensstämmer med fastställd rätt.
- b) när de inte längre är förenligt:
- på gemenskapsnivå med de förklarande anmärkningar och yttranden som antagits för tolkningen av lagstiftningen eller med en dom av Europeiska gemenskapernas domstol,
 - på internationell nivå, med det avtal om ursprungsregler som utarbetats inom ramen för WTO eller med de förklarande anmärkningar eller yttranden om ursprung som antagits för tolkningen av detta avtal.
- c) om den återkallas eller ändras i enlighet med artikel 9 och under förutsättning att innehavaren delges i förväg om detta.

I de fall som avses i a) och b) skall den dag då de bindande upplysningarna upphör att gälla vara den dag som anges när åtgärderna offentliggörs eller, när det gäller vissa internationella åtgärder, den dag som anges i kommissionens meddelande i C-serien i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

6. Innehavaren av bindande upplysningar som upphör att gälla i enlighet med punkt 5Ab, 5Ac, 5Bb eller 5Bc får fortfarande använda dessa under en period av sex månader efter offentliggörandet eller delgivningen om han har slutit bindande om köp eller försäljning av de ifrågavarande varorna på grundval av de bindande upplysningarna och innan bestämmelsen i fråga har antagits. När det rör sig om produkter för vilka en import- eller exportlicens eller en förutfastställelselicens inlämnas i samband med fullgörandet av tullformalitetserna, ersätts emellertid tider på sex månader med licensens giltighetstid.

I de fall som avses i punkt 5Aa och 5Ba får en frist som skall gälla för föregående stycke, fastställas i förordningen eller avtalet.

7. Tillämpningen enligt villkoren i punkt 6 av den klassificering eller den ursprungsbestämning som anges i den bindande upplysningen skall bara gälla för att
- fastställa import - eller exporttullar,
 - beräkna exportbidrag och alla andra belopp som beviljats vid import eller export som en del av den gemensamma jordbrukspolitiken.
 - använda import - export eller förut fastställelselicens som inlämnas när formaliteter genomförs för godkännande av tulldeklarationen för varorna i fråga, under förutsättning att dessa licenser utfärdats på grundval av ovannämnda upplysningar.

Om det finns risk för att de ordningar som fastställs i den gemensamma jordbrukspolitiken inte kan genomföras på ett smidigt sätt får det dessutom i speciella fall beslutas om undantag från punkt 6 enligt det förfarande som fastställs i artikel 38 i rådets förordning nr 136/66/EEG^(*) och i motsvarande artiklar i andra förordningar om gemensam organisation av marknaderna".

^(*) EGT nr L 30.9.1966, s.3025."

4. Artikel 18 skall ersättas med följande:

"Artikel 18

1. Det motvärde i nationell valuta till ecun som skall tillämpas för bestämning av tulltaxeklassificeringen av varor och importtullar skall fastställas en gång i månaden. De kurser som skall användas vid denna omräkning skall vara de som offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning den näst sista arbetsdagen i månaden. Dessa satser skall tillämpas under hela den nästföljande månaden.

Om den kurs som tillämpas i början av månaden avviker med mer än 5% från de kurser som offentliggjorts den näst sista arbetsdagen före den 15 i samma månad, skall den sistnämnda kursen tillämpas från och med den 15 till slutet av månaden ifråga.

2. Det motvärde i nationell valuta till ecun som skall tillämpas inom ramen för tullagstiftningen i andra fall än de som avses i punkt 1 skall fastställas en gång per år. De kurser som skall användas för denna omräkning skall vara de som offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning den första arbetsdagen i oktober och skall gälla från och med den 1 januari följande år. Om denna kurs inte offentliggörs i en viss nationell valuta skall den kurs tillämpas för denna valuta som gäller den sista dagen då en kurs för denna valuta offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.
3. Tullmyndigheterna får avrunda den summa som följer av omräkningen till nationell valuta av ett belopp som fastställts i ecu, uppåt eller nedåt, för andra ändamål än för fastställandet av varornas klassificering enligt tulltaxan eller av import- eller exporttullarna.

Beloppet efter avrundningen får inte avvika från det ursprungliga beloppet med mer än 5%.

Tullmyndigheterna får behålla motvärdet i nationell valuta oförändrat för ett belopp fastställt i ecu om omräkningen av beloppet före avrundningen, i samband med den årliga anpassning som avses i punkt 2, leder till en ändring av mindre än 5% av motvärdet i nationell valuta eller till en sänkning av detta motvärde."

5. I artikel 20.3 c andra strecksatsen skall orden "jordbruksavgifter och andra" utgå.
6. I artikel 31.1 skall orden "av år 1994" läggas till i slutet av första och andra strecksatserna.
7. I artikel 55 skall siffran 43 ersättas med siffran 42.
8. I artikel 83 a skall satsledet "enligt artikel 66" utgå.
9. Följande artikel 87a skall införas:

"Artikel 87a

Alla produkter eller varor som framställs från en vara som hänförs till ett suspensivt arrangemang skall anses vara hänfört till samma arrangemang."

10. I artikel 91.2 c skall satsledet inom parentes "(ATA-konventionen)" utgå.
11. Artikel 112.3 skall ersättas med följande:

"3. Om importvaran enligt artikel 76 övergår till fri omsättning utan att den har uppvisats för tullen och innan motsvarande deklaration har inlämnats skall den beskaffenhet, det tullvärde och den kvantitet som skall tas i beaktande i enlighet med artikel 214 vara de som gällde för varan då denna hänfördes till tullagerförfarandet.

Det första stycket skall gälla förutsättning att dessa taxeringsgrunder konstaterades eller godkändes i samband med att varan hänfördes till tullagerförfarandet om inte vederbörande begär tillämpning av de taxeringsgrunder som gällde för varan då tullskulden uppstod.

Det första stycket skall tillämpas utan hinder av en efterföljande kontroll i enlighet med artikel 78."

12. I artikel 124.1 tredje strecksatsen skall orden "en jordbruksavgift eller någon annan" ersättas med ordet "en".

13. Artikel 128 skall ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 skall ersättas med följande:

"1. Tillståndshavaren får ansöka om återbetalning eller eftergift av importtullarna om han för tullmyndigheterna på ett tillfredsställande sätt kan bevisa att de importvaror som har övergått till fri omsättning enligt restitutionssystemet i form av förädlingsprodukter eller varor i oförändrat skick, antingen har

- exporterats, eller

- med avsikt att senare återexporteras hänförs till förfarandet för gemenskapstransitering, tullagerförfarandet för temporär import eller förfarandet för aktiv förädling (suspensionssystem) eller upplagts i en frizon eller ett frilager, under förutsättning att alla villkor för tillämpning av förfarandet också har uppfyllts.

2. För att hänföras till en godkänd tullbehandling enligt punkt 1 andra strecksatsen skall förädlingsprodukterna eller varorna i oförändrat skick anses vara icke-gemenskapsvaror.

b) Punkt 4 skall ersättas med följande text:

"4. Om förädlingsprodukter eller varor i oförändrat skick som hänförs till ett tullförfarande eller lagts upp i en frizon eller ett frilager enligt bestämmelserna i punkt 1 övergår till fri omsättning skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 122 b, det importtullbelopp som återbetalats eller eftergivits anses utgöra tullskuldbeloppet."

14. I artikel 163.2 c skall satsledet inom parentes "(ATA-konvention)" utgå.

15. I artikel 182.3 skall första meningen ersättas med följande:

"Utom i de fall som beslutats enligt kommittéförfarandet skall återexport eller förstöring föregås av anmälan till tullmyndigheterna".

16. Efter artikel 212 skall följande nya artikel 212a införas:

"Artikel 212a

När tullföreskrifterna föreskriver befrielse från import- eller exporttullar skall denna befrielse även tillämpas då denna tullskuld har uppstått i enlighet med artiklarna 202 - 205, 210 eller 211, om den berörda personen kan styrka att de övriga villkoren för tillämpning av denna befrielse är uppfyllda."

17. I artikel 217.1 andra stycket skall punkt b ersättas med följande text:

"b) när det tullbelopp som skulden lagligen uppgår till överstiger det som bestämts på grundval av en bindande upplysning."

18. I artikel 220.1 skall följande stycke läggas till:

"När de kontroller som företas av tullmyndigheterna kan leda till fastställandet av en tullskuld eller ett tullbelopp som överstiger det som redan bokförts utan att dessa myndigheter är i stånd att med säkerhet fastställa det belopp som skulden lagligen uppgår till, skall de bokföra det belopp som varorna definitivt kan komma att beläggas med inom en tidsfrist som är tillräcklig för att beloppet skall kunna meddelas gäldenären innan den tidsfrist som avses i artikel 221.3 löper ut."

19. Artikel 222.2 skall ersättas med följande:

2. "Det kan enligt kommittéförfarandet fastställas i vilka fall och på vilka villkor gäldenären kan beviljas uppskov med att betala tullarna:

- i de fall som anges i artikel 220.1 andra stycket, eller
- när en begäran om avgiftseftergift framställs i enlighet med artiklarna 236, 238 eller 239, eller
- när en vara tas i beslag för att senare förverkas i enlighet med artikel 233 c andra strecksatsen eller 233 d."

20. I artikel 233 c första strecksatsen skall satsledet "enligt artikel 66" utgå.

21. I artikel 251.1 tjugosjätte strecksatsen skall satsledet "utom artikel 3.3 b" utgå.

Artikel 2

Artiklarna 2.1, 2.2, 2.4, 2.6 och 2.7 samt artiklarna 3,4 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 3925/91 skall utgå.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På parlamentets vägnar
Ordföranden

På rådets vägnar
Ordföranden

ISSN 1024-4506

KOM(95) 335 slutlig

DOKUMENT

SV

02

Katalognummer : CB-CO-95-368-SV-C

ISBN 92-77-91554-4

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg